

[Lilli Gyldenkilde]

fordi jeg tror, de ligefrem er småguder, som kan finde de vises sten altid – det har jeg beviser for at de ikke kan – men jeg tror, at det på dette område er det forum, som ved mest om de ting, vi her diskuterer. Det har i alt fald været konstaterbart under vores diskussion i dag, at hverken arbejdsministeren eller dem, der hjælper ham med at udarbejde lovforslag, altid er klar over, hvordan virkelighedens verden egentlig er, når det drejer sig om, hvilke krav der stilles til dem, der skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Derfor synes jeg, det er god idé, at man sender det til LA, og nu, da vi har haft denne redegørelsesdebat, kan jeg ikke se rettere, end at det må være muligt for de partier, der kan komme i forhandling om denne sag, at sætte sig sammen ret hurtigt og lave et udkast, man kan blive enige om, og sende det over til en høring, sådan at vi, når vi kommer igen til oktober, ved, at noget af det første, der vil blive fremsat, er et lovforslag på dette område. For det haster jo; der er meget kort tid fra oktober, hvor vi begynder, til den 1. januar 1989, hvor tingene skal sættes i værk. Med den erfaring, man kan have på dette område for, hvor lang tid der går, inden man kommer igennem med at få lavet bekendtgørelser og lign., som skal kunne administreres, er vi i tidnød på dette område.

Jeg synes altså, det ville være ærgerligt at lade dette forslag afvente, hvorledes det hele kommer til at gå, og derfor vil jeg anmode om, at man støtter det. Med det, jeg her har ridset op, betyder det faktisk en fremskyndelse af, at de partier, som kan gå sammen om en løsning på dette område – og jeg stiller mig gerne til rådighed for forhandlinger om det – får sig gjort færdige i løbet af et par måneder, sådan at det kan komme til en ordentlig høring – og naturligvis også sådan, at det i givet fald kan komme tilbage og nå at blive ændret. Det haster med at få noget igennem på dette område, og vi må ikke lade tingene ligge og flyde helt hen til september måned, før der foregår noget på området.

Jeg skal altså anbefale forslagets vedtagelse.

Traberg Smidt (V):

For at debatten om dette forslag ikke skal udvikle sig til at blive en paralleldebat til debatten om den redegørelse, vi havde til debat tidligere, skal jeg i høj grad henholde mig til det, fru Pia Christmas-Møller fremhævede.

Men jeg vil gerne tilføje, at jeg synes ikke, man skal kaste sig ud i en beslutning om det på nuværende tidspunkt. Der er så mange perspektiver i den redegørelse, vi lige har drøftet, og så mange tanker, som kunne danne grundlag for en videre samtale mellem de ordførere, som har haft ordet i dag. For bag alle de knubbede ord ligger der jo alligevel en ganske bred enighed om, at der er nogle problemer, og at de skal løses. Jeg ser altså ikke nogen problemer i at udskyde en beslutning på dette område og vil anbefale, at man gør det.

Knud Lind (FP):

Beslutningsforslag nr. B 2 vil nok ikke skabe de helt store løftebrud, for det bliver ikke vedtaget.

Socialdemokratiet bekymrer sig i øvrigt aldrig om de økonomiske konsekvenser; der er ikke et ord om dem i beslutningsforslaget. Men det er jo også lavet i en ånd om løftebrud, og det vil vi egentlig ikke blande os i. Det er i øvrigt nærmest et bannermærke for Socialdemokratiet, at det med økonomien er ganske underordnet.

Forslaget er også et bevis på dårligt forhandlingsklima mellem den tidligere firkloverregering og Socialdemokratiet. Vi skal heller ikke blande os i, hvem der har mistet fingre, eller hvem der har været utroværdig, men vi skal blot konstatere, at der altså stadig væk er nogle arbejdsløse, og at det er dette problem, vi skal løse og ikke Socialdemokratiets troværdighedsproblem over for firkloverregeringen. Det er ud fra det, vi vil se på Socialdemokratiets og SF's forslag. Selvfølgelig regner vi med, at det må indgå i de forhandlinger, der skal føres med ministeren, og indgå i den redegørelse, ministeren har lavet.

Man løser nemlig ikke de arbejdsløses problemer ved disse bagstræberiske troværdighedsdiskussioner.

Fremskridtspartiet er rede til at diskutere problemerne med den nye KVR-regering, og vi får ikke nogen troværdighedsproblemer ved at få fjernet de socialdemokratiske fingeraftryk.

Elisabeth Arnold (RV):

Vi har netop diskuteret arbejdsministerens redegørelse om en forstærket indsats mod den langvarige ledighed. I denne forbindelse fremlagdes også hovedlinierne for en overgangsord-